

Arrest

nr. 335 006 van 28 oktober 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. MWEZE SIFA
Louizalaan 441/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 29 juli 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde voor burgers van de Unie en hun familieleden *“met het verbod om nog binnen te treden”*.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2025.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat G. MWEZE SIFA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet hem bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 20 augustus 2025 is vertrokken naar Roemenië, zijn land van herkomst. Nu het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde voor burgers van de Unie en hun familieleden uitvoering heeft gekregen, blijkt niet dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van deze beslissing.

Verzoeker lijkt, aangezien hij verwijst naar een “*verbod om nog binnen te treden*”, ook de nietigverklaring van een hem opgelegd inreisverbod te vorderen. De Raad kan evenwel enkel vaststellen dat uit de stukken waarover hij beschikt niet blijkt dat verzoeker is onderworpen aan een inreisverbod. Verzoeker voegde ook geen afschrift van enige beslissing tot het opleggen van een inreisverbod toe aan zijn verzoekschrift. Het beroep gericht tegen een inreisverbod lijkt dus geen voorwerp te hebben.

Ter terechtzitting stelt verzoeker zich naar de wijsheid te gedragen en betwist noch weerlegt hij de vaststellingen dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevoerd en dat hem geen inreisverbod werd opgelegd.

Deze vaststellingen volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend vijfen-twintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK